

ข้อบังคับกระทรวงกลาโหม

ว่าด้วยการลงทัณฑ์ทหารขาดหนีราชการ

พ.ศ. ๒๕๒๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การลงทัณฑ์ทหารขาดหนีราชการ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการลงทัณฑ์ทหารขาดหนีราชการ พ.ศ. ๒๕๒๘”

ข้อ ๒. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิก

๓.๑ ข้อบังคับทหารที่ ๕/๑๐๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ว่าด้วยระเบียบการลงอาชญาทหารขาดหนีราชการ

๓.๒ คำสั่งทหารที่ ๒๑๗/๑๓๙๑๘ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๗ เรื่องแก้ไขข้อบังคับทหาร ฯ

๓.๓ คำสั่งทหารที่ ๔๖/๒๕๑๔ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ เรื่องแก้ไขข้อบังคับทหาร ฯ

๓.๔ ข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วย ระเบียบการลงอาชญาทหารขาดหนีราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๒

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔. ในข้อบังคับนี้

๔.๑ “ทหาร” หมายความว่า ทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

๔.๒ “**ทัณฑ์**” หมายความว่า ทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทหาร

๔.๓ “**ในเวลาไม่ปกติ**” หมายความว่า ในเวลาที่มีการรบ สถานะสงคราม หรือประกาศใช้กฎอัยการศึก

๔.๔ “**ในเวลาปกติ**” หมายความว่า เวลานั้นที่ไม่ได้มีการรบ สถานะสงคราม หรือประกาศใช้กฎอัยการศึก

๔.๕ “**ขาดราชการ**” หมายความว่า ขาดจากหน้าที่ราชการดังต่อไปนี้

๔.๕.๑ ขาดไม่ถึง ๒๔ ชั่วโมง ต่อหน้าราชศัตรู หรือ

๔.๕.๒ ขาดไม่ถึง ๓ วัน ในเวลาไม่ปกติ หรือ

๔.๕.๓ ขาดโดยมิได้รับอนุญาต หรือเมื่อพ้นกำหนดอนุญาตลาในเวลาปกติยังไม่ถึง ๑๕ วัน

๔.๖ “**หนีราชการ**” หมายความว่า ขาดจากหน้าที่ราชการดังต่อไปนี้

๔.๖.๑ ขาด ๒๔ ชั่วโมง ต่อหน้าราชศัตรู หรือ

๔.๖.๒ ขาด ๓ วัน ในเวลาไม่ปกติ หรือ

๔.๖.๓ ขาดโดยมิได้รับอนุญาต หรือเมื่อพ้นกำหนดอนุญาตลาในเวลาปกติ ๑๕ วัน หรือ

๔.๖.๔ ขาดโดยเจตนาจะหลีกเลี่ยงจากราชการ ตามคำสั่งให้เคลื่อนกำลังทหาร ทางบก ทางเรือ หรือทางอากาศไปจากที่ตั้ง หรือคำสั่งเรียกระดมพล

ข้อ ๕. การลงทัณฑ์ตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงทัณฑ์ได้แต่ครั้งที่ขาดราชการ หรือหนีราชการตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ แต่ต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดทัณฑ์สูงสุดตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทหาร

ข้อ ๖. การนับครั้งขาดราชการ หรือหนีราชการ และการคำนวณวันลงทัณฑ์ ให้ถือเกณฑ์ดังนี้

๖.๑ ถ้าหนีราชการให้นับครั้งเฉพาะในการหนีราชการ

๖.๒ ถ้าขาดราชการให้นับครั้งที่หนีราชการรวมกับครั้งที่ขาดราชการด้วย

๖.๓ การขาดราชการไม่ถึง ๒๔ ชั่วโมง ในเวลาปกติ ไม่ให้นับเป็นครั้งและไม่ต้องลงทัณฑ์ตามข้อบังคับนี้

๖.๔ การคำนวณวันลงทัณฑ์ ถ้ามีเศษของวันให้ตัดออก

ข้อ ๗. ทหารซึ่งขาดราชการ หรือหนีราชการในเวลาปกติ ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติดังต่อไปนี้

๗.๑ ขาดราชการแล้วกลับเอง

ครั้งที่ ๑ ทำทัณฑ์กรรมไม่เกิน ๓ วัน

ครั้งที่ ๒ ชั่งกึ่งจำนวนวันที่ขาดราชการ

ครั้งที่ ๓ และครั้งต่อ ๆ ไป ชั่งเท่าจำนวนวันที่ขาดราชการ

๗.๒ หนีราชการแล้วกลับเอง

ครั้งที่ ๑ จำขัง ๑ ใน ๔ ของจำนวนวันที่หนีราชการ

ครั้งที่ ๒ จำขัง กึ่งจำนวนวันที่หนีราชการ

ครั้งที่ ๓ และครั้งต่อ ๆ ไป จำขังเท่าจำนวนวันที่หนีราชการ

๗.๓ ขาดราชการ หรือหนีราชการแล้วถูกจับตัวส่ง

ถ้าต้องมีผู้ติดตามจับตัวส่งหรือเจ้าพนักงานจับตัวส่ง ให้ลงทัณฑ์สองเท่าของอัตราที่กำหนดไว้ใน ๗.๑ หรือ ๗.๒ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘. ทหารซึ่งขาดราชการในเวลาไม่ปกติ ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติดังต่อไปนี้

๘.๑ ครั้งที่ ๑ ชั่งเท่าจำนวนวันที่ขาด

๘.๒ ครั้งที่ ๒ ชั่งสองเท่าของจำนวนวันที่ขาด

๘.๓ ครั้งที่ ๓ และครั้งต่อ ๆ ไป ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา ลงทัณฑ์ชั่งตาม

สมควรแก่ความผิด แต่ทัณฑ์ที่จะลงต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ใน ๘.๒

ข้อ ๙. ทหารซึ่งหนีราชการในเวลาไม่ปกติ ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติดังต่อไปนี้

๙.๑ ครั้งที่ ๑ ไม่เกิน ๓๐ วัน ถ้ากลับเองให้ลงทัณฑ์จำขังเท่าจำนวนวันที่หนี ถ้าถูกจับตัวส่งให้ลงทัณฑ์จำขังสองเท่าของจำนวนวันที่หนี

๙.๒ ครั้งที่ ๑ เกินกว่า ๓๐ วัน หรือครั้งที่ ๒ ให้ผู้บังคับบัญชาส่งตัวผู้นั้นไปฟ้องศาลเว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรได้รับความปรานีเป็นกรณีพิเศษ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงทัณฑ์ตามสมควรแก่ความผิด แต่ทัณฑ์ที่จะลงต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ใน ๙.๑

๙.๓ ครั้งที่ ๓ และครั้งต่อ ๆ ไป หรือหนีราชการโดยเจตนาจะหลีกเลี่ยงจากราชการตามคำสั่งให้เคลื่อนกำลังทหารทางบก ทางเรือ หรือทางอากาศไปจากที่ตั้งกิติ ให้ผู้บังคับบัญชาส่งตัวผู้นั้นไปฟ้องศาล

ข้อ ๑๐. ทหารซึ่งหนีราชการในกรณีต่อไปนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาส่งตัวไปฟ้องศาล

๑๐.๑ เมื่อคำนวณวันลงทัณฑ์จะต้องรับทัณฑ์จำขังเกินกว่า ๖ เดือน หรือ

๑๐.๒ หนีราชการไปแล้วมีข้อหาว่าได้กระทำความผิดในทางอาญาอย่างอื่นรวม

อยู่ด้วย

ข้อ ๑๑. ทหารซึ่งหนีราชการจนคดีขาดอายุความสำหรับความผิดฐานหนีราชการแล้ว ให้ปลดเป็นทหารกองหนุนประเภทที่ ๒ หรือพ้นราชการทหารประเภทที่ ๒ แล้วแต่กรณี ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร โดยไม่ต้องสั่งลงทัณฑ์

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับสำหรับผู้ซึ่งหนีราชการจนคดีขาดอายุความสำหรับความผิดฐานหนีราชการแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชายังมีได้ดำเนินการลงทัณฑ์ หรือลงทัณฑ์แล้วแต่ผู้กระทำความผิดยังรับทัณฑ์ไม่ครบกำหนดด้วย

ข้อ ๑๒. ทหารกองเกินหรือทหารกองหนุนซึ่งเข้ารับราชการในการระดมพล ถ้าขาดราชการ หรือหนีราชการ ให้ลงทัณฑ์ตามข้อ ๕, ข้อ ๖, ข้อ ๗, ข้อ ๘ และข้อ ๙ โดยอนุโลม หากเข้ารับราชการในการเรียกพลเพื่อตรวจสอบ เพื่อฝึกวิชาทหาร หรือเพื่อทดลองความพร้อม ถ้าขาดราชการหรือหนีราชการ ให้ลงทัณฑ์เช่นเดียวกับวรรคหนึ่ง แต่ไม่เกินกว่า ๓ เดือน

แต่ถ้าหลีกเลี่ยง หรือขัดขืนไม่เข้ารับราชการทหารในการระดมพล หรือในการเรียกพล เพื่อตรวจสอบ เพื่อฝึกวิชาทหาร เพื่อทดลองความพร้อม อันเป็นความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารซึ่งต้องดำเนินคดีในชั้นศาล ผู้บังคับบัญชาจะลงทัณฑ์ตามข้อบังคับนี้ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ.๒๕๒๘

(ลงชื่อ) พลเอก ป. ดิถสุลลันนท์

(เปรม ดิถสุลลันนท์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

หมายเหตุ หลักการและเหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับนี้ คือ ปรับปรุงข้อบังคับทหารว่าด้วยระเบียบการลงอาญาทหารขาดหนีราชการ ที่ ๕/๙๑๐๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งทหาร ฯ และข้อบังคับอีก ๓ ฉบับให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.๒๕๒๖ จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้